

og vil tage det med hjem. Også bemærkningerne om kulturministeren vil jeg tage med hjem, altså hjem til regeringen, og naturligvis blot understrege, at det nordiske samarbejde har en helt afgørende prioritet i vores arbejde.

Jeg er meget stolt af det, ministeren for nordisk samarbejde også sagde, nemlig at have mødt en bekræftelse hos Island, Islands regering, hos Norge, Norges regering, af, hvor stor pris de sætter på at have os som part også i det europæiske samarbejde. Island og Norge gør ved gentagne lejligheder opmærksom på, at Danmark er deres stærke ven og det land og den regering, der sørger for, at informationer om Europa går til vore to gode søstre- og brødre-folk i Island og i Norge. Det sætter regeringen en stor ære i, og jeg mener, det er helt afgørende at fortsætte det samarbejde.

Der var en anden, og jeg tror, det var fru Annette Just, der spurgte om de baltiske lande. I sidste sæson i Nordisk Råds arbejde og ministerrådets arbejde blev der afholdt 5 + 3-møder, altså møder mellem de fem nordiske lande og de tre baltiske, og det bliver der også i den kommende periode. Jeg har selv også på statsministerniveau lagt meget vægt på, at 5 + 3-møderne er en aktivitet, som vi skal fortsætte med.

Må jeg slutte med at understrege det, som hr. Søren Hansen var inde på: Norden som drøm og også Norden som en så afgørende værdi for os alle sammen, at det næsten ikke kan overvurderes.

Når vi gør os bekymringer over den nordiske kulturs overlevelsesmuligheder, trøster jeg mig lidt med, at der mig bekendt kun er to civilisationer, der er forsvundet i historien af grunde, som vi ikke rigtig kan forklare, men måske nok har vore anelser om. Den ene er den oprindelige ægyptiske civilisation, og den anden er den mesopotamiske, også den oprindelige. Andre har været udsat for pres, men har overlevet.

Jeg er overbevist om, at det nordiske og det nordiske samarbejde også vil overleve, og jeg finder, at det måske også i det 21. århundrede er vigtigere end så meget andet, når vi endelig skal gøre det op, og måske er det vigtigere end nogen sinde at holde fast i og videreudvikle det nordiske samarbejde.

Op så er det i øvrigt også temmelig sjovt, vil jeg gerne sige. Jeg kan anbefale det til ungdommen og til de ældre og til os midtvejs, for det er umådelig inspirerende og meget, meget spændende. Enhver, der har været i Island, ved,

hvad jeg taler om. Enhver, der har været i Grønland og har set isbjergene stå i kø for at komme ud i det blå ocean, ved, hvad jeg taler om. Enhver, der har været i Norge eller Sverige eller Finland, ved, hvad jeg taler om.

En kulturprismodtager, og det er til fru Annette Just, sagde for nylig – han var fra Island og har skrevet en fantastisk spændende roman, som han med rette fik Nordisk Råds kulturpris for – »Norden er i orden, og det skal vi passe på.«

Formanden:

Så er der korte bemærkninger fra hr. Kent Kirk og hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det er lige for at kvittere for samarbejdsministerens svar, som jeg i det store og hele var meget tilfreds med, men som jeg også tror stadig væk kører lidt uden om de problemer, som vi har forsøgt at rejse i denne debat.

Ministeren var inde på spørgsmålet om Jyske Lov, og jeg er selvfølgelig meget opmærksom på, hvor svært det er at finde en løsning på, hvordan man kan udveksle kulturskatte, som andre lande mener, at de i virkeligheden er de retmæssige ejere af. Det er også et internationalt spørgsmål, men netop det gør jo, at man i Nordisk Råd har en god anledning til at se, om man kan finde en løsning.

Nu har vi fundet en delløsning ved, at vi har fået lov til at låne vores egen Jyske Lov, men det bør ikke gøre, at vi stopper med at arbejde for sagen. Jeg synes, det vil være flot, hvis det nordiske samarbejde kan vise, at man kan finde en løsning, der måske også kan smitte af internationalt.

Det andet, jeg vil nævne, er hele spørgsmålet om den nervøsitet, der er ved at tage farlige emner op i den nordiske debat. Ministeren var inde på spørgsmålet om en fælles informationsinstitution i Bruxelles, som man har været imod. Det er klart, at der kan være forskellige vurderinger, men det var egentlig ikke det, jeg efterlyste.

Jeg tror, at hvis man skal skabe en vitalitet i det nordiske arbejde, skal man også turde tage spørgsmål op af en politisk karakter, hvor man også på forhånd ved, at man ikke bare kan sukke det til og sørge for, at der i virkeligheden ingen debat bliver. Mine erfaringer med Nordisk Råd har været, at der er alt, alt for stor